

или ги пратиха въ заточение. Българскитѣ „massacres” (кланія) не бѣха по-малки отъ Ливанскитѣ ужаси а простираха се въ несравнено по-голѣмо землище. Россия като отъ край врѣме естественъ защитникъ на православнитѣ народи, настояваше да се окупира съ войска Европейска Турция. На това се противеше Английското правителство, което съ приятелството си най много насърдчи турцитѣ да се противятъ и да не приематъ съвѣтитѣ на другитѣ Европейски сили. Въ самата Англия се появи голѣмо вълнение противъ правителството, което обвиняваха че съ туркофилството си до нейдѣ си е съучастникъ и виновато въ «Българскитѣ кланія.» За *Bulgarian atrocities* (българскитѣ свирепства) се говори почти на 450 митинги, а Гладстоновата брошура «*Bulgarian horrors and the question of the east*» (Българскитѣ ужаси и източното питанье) се распродаде въ около 60,000 екземпляри. Въ Цариградъ и въ самия Пловдивъ консулитѣ наскоро устроиша международни комитети за да спомагатъ на злочестото население. Леди Странгфортъ сърдечно се завзимаше да помогне на сиромаситѣ и направи какви-годѣ къщици на ония злочести хора, които бѣха останали отъ Батагъ. Най голѣма помощъ дойде отъ Россия, гдѣто въ подарѣцитѣ се надваряха благодарнитѣ дружества съ частнитѣ личности. Мнозина освободени затворници отидоха въ Россия а сжщо така и немалко сирачета посрѣдствомъ посолството се приеха въ русскитѣ училища.

Съ несвоеврѣменното си появение Срѣдногорското възстание възбуди между Българскитѣ емигранти въ Влашко голѣмо зачудванье и много се стрѣснаха